

ה גַּעַל זָמָן תְּגֻוָּה

עלינו להכריז שאין אנו מכירים עוד בסטאטוס-quo המKENה זכויות בלעדיות לזרם אחד ביהדות, אשר דובו בארץ כל אינו מגדר את עצמו כציוני

זה נאים נכנשה בנו, חברי התנועה הקיבוצית, בכל הקשור להשתלה יהודית עלינו. ווסר הביטחון העצמי, החשש "שמענו נרגיז את הרתים עוד יותר", חושף אצלנו תוכנות גלותיות של כנעה. העדר תגובה הולמת מצדינו מהווה מסר הינומי שלילי לכל בניינו ובנותינו וכן להניכינו בתוצאות הנורא גורעני הנה". להודים הכריזו علينا מלתמה. האם רק נבליגנו!

אצלנו קיימת מסורת של הכלגה מימי המאבק על הקמת המדינה. אך ההבלגה דוא היהת תוך כדי עשייה: הקמת רוק יושבים והבאת עוד אוניות מעפילים. המאבק הנוכחי הוא מלחמות תרבות. וזה מאבק על החזון של מדינת ישראל כבית יוצר של תרבות, יהוד-ציוני-פלורליסטי. וזה גם מאבק על אופיה הדמוקרטי של המדינה. הגיעה השעה להכריז קובל עם וועלם, כי במצב שנוצר אין אנו מכירים עוד בסטאטוס-quo. הסטאטוס-quo מקנה זכויות של מדינת יהודות, אשר דובו בארץ כל אינו מגדר את עצמו כציוני. הסטאטוס-quo גורם לניכור בין העם בארץ לבין העם בתפוצות. הסטאטוס-quo מסכל את חופש הדת והמצוות, כפי שהובטה בהזדהרת העצמאות. הסטאטוס-quo נהיה קדום לחפור בו בידי החרדים ברוח של "צדיקים מלאכם נעשית על ידי אחרים". אנחנו לא רק משרותים גם בעבורם בצבא – אנחנו גם משלמים מיסים בשבייל חינוך המחייב לעקרון ש"תלמיד חסם קדם".

ישנם כמה תחומים בהם ניתן לפועל. علينا לעודד ולעורר לכל זוג המבוקש אופציה של נישואין שלא באמצעות הרבנות – נישואין חילוניים (מוסגים שונים), קונסרבטיביים ופרומיים. אני משוכנע שככל הגורמים הללו ישתפו פעולה בהכנת החז'ת תרבותי היהודי של טקסים בשבייל זוגות צערדים אשר אינם הפליגים בטקס רבני או רותודוקסי. רצוי להכניס פרק חינוך בנושא זה ככל תוצאות הנורא. על התנועה לשיער במימון נישואין קפריסן לאלה אשר בוחרים בדרך זאת.

גִּירֹר חִילּוֹפִי

בדומה, נפתח מכוני גיור משלנו – קיימת אופציה לעשות זאת בשיתוף עם זרים אחרים ביוזמות ולסייע את התהילה בחו"ל. דהיינו דרך הייסורים ולעתים השפה שגרים וגורות עוכרים בפנותם למיסוד הרת. علينا לוראו כי הגרים

הפרקנו את השטח לחודים עקב אינטנסים פוליטיים

הלומדים במכון גיור שלנו ייחשו לכל מגוון החולפות הקימות בזוהות ומתחיבות לעם ישראל. ברמה הפלטית, נמשיך להילחם נגד חוק ההמרה.

עלינו לבנות את עצמנו על-ידי הכנסת חומר לימורי מתאים לתוכניות הלימודים בבתי הספר שלנו. יש להקנות לבנים ולבנות שלנו רקי אודוט השורשים היהודיים-ציוניים של הקיבוץ ועל שאלות על תכלית יהדות ציונית בימינו.

היהדות מהו אתגר לכל חבר וחברה, לכל משפחה, וכל קיבוץ – בדומה לאתגר שעמד בפני דור העליות הציוניות הראשונות, אשר נאבק על בכורת השפה העברית בבית ובסביבה. علينا לחפש את ההור של שבת, חול ומועד בכתינו על-פי הכתנות. בלי ניסיון מודע של הציבור בקידוש ליצור אורח חיים יהודי-ציוני חלופי. לא תהיה ממשמות או אמינות לאמצים החינויים.

לבסוף, הבה נשתcorp ביוזמות גלויות פוליטיות למענו שווין. בוכיות ובחוכות. אנחנו מבקשים והות יהודית-ציונית דמוקרטיבית מבוססת על שוויון ערך האדם, בכרם גם נערער על מעמד החודדים. על כולם לשורת בצה"ל או בשווה-ערך של זמן בשירות לאומי (נושא השירות הלאומי טעון דיוון בנפרד). "אין פיס בלי ג'יס".

עד כה הפרקנו את השטח לחודים עקב אינטנסים פוליטיים המכתיים ברית איטם כ"צו השעה". האופי הערכי של ביתנו הלאומי נמצא על כף המאונים. הסטאטוס-quo הפרק למשמען "ספר לבן" רוחני, הונטן מאיתנו וכיוות יוצרים בתוכנות יהודית-ציונית. עשייה יהודית ציונית משלנו, בתוך הבית וככלפי חזך, היא הדרך המשמעותית זו בתגובה לחודדים והן למתן ממשימות תעניתית חדשה לקיבוץ.

OMICAL (לנגן) לבני, לוטן